

ska* dovoljenje k ženitvi odpravil. Da je kmet-skemu prebivalstvu na veliko škodo, to lahko sedaj povsod čujemo.

L. 1874 so nemški liberalci sklenoli, naj se narejajo nove gruntne knjige in ob enem vse prošnje, da bi se posilno legaliziranje, t. j. zaukazano drago podpisovanje listin pri notarijih, odpravilo, saj polajšalo, vrgli pod klop. Da je sedanjo dedno pravo kmetom škodljivo, to ljudje priznavajo čedalje bolj. Sedaj namreč velja rimsko-nemško pravo tako, da se po smrti očeta posestvo vccni in med vse jednako razdeli. Kateri prevzame dom, nima nobenih drugih predpravie, kakor, da sme vse dolgove na-se vzeti. Hipoma je do ušes zadolžen. Nekaj let dela, trpi in visi. Ko pa vidi, da se ne izkoplje, da leze čedalje globljeje v dolgove, pa obupa in išče navadno v „šnopsu“ tolažbe. Sedaj pritisnejo dediči, upniki. Pride do eksekutivne dražbe in ubogi „Haupterbe“ ne nese druga z očetovskega doma, kakor žalostno ženo in tropo izstradanih otrok.

Vsa rodovina zgubila je svoj stari dom. Da bi zoper to liberalci v graškem deželnem zboru kaj ukrenoli, o tem ni čuti ne brati kaj. Tudi kmetiskim ljudem in posebno občinam škodljive domovinske postave se ne dotaknejo. Zakaj ne? No, ker je meščanom koristna. Semkaj namreč silijo mladi ljudje z dežele v službe, v delo. Tukaj pusti na tisoče kmetiskih ljudi svoje mlade moči. Ko pa zbolijo ali se postarajo in oslabijo pa jih potisnejo domačej občini po „šubu“ na oskrbovanje. Da bi liberalci sklenoli: „kdor je 10 let v mestih, fabrikah itd. dobi ondi domovinsko pravico ter ga ima tista občina sprejeti in oskrbovati, kder je svoje moči pustil“, oј tega pa se nečejo lotiti.

Prav čudno obnašali so se v 23 letih svojega vladovanja na Štajerskem nemški liberalci v političnih zadevah. Kmalu začetka so vlado nadlegovali, naj cesar tiste puntarje, ki so l. 1848 toliko krvi prelivanja povzročili, cesarja Ferdinanda iz Dunaja izgnali, ministre klali, na vojake streljali pa pozneje v Švicarsko in v Ameriko hrabre pete odnesli, kar vse pomilosti. Cesar je to storil in sedaj so tisti rovarji prišli nazaj in kmalu pričeli zopet rovat. Najprvle so začeli zoper sv. katoliško Cerkvo in jej po cesarji l. 1856 dane pravice (konkordat) rogoviliti. Deželni zbor jih je podpiral in ko je lutrovec in minister Beust konkordat zatrl, so nemški liberalci v samem veselji plavali in cesarju zahvalnico sklenoli.

Leta 1863 uže so tudi znano postavili „Kirchenkonkurrenz-Gesetz“ napravili in hoteli celo v cerkvene račune svoje nose vtikati pa obadva škofa sta se temu krepko vpri.

L. 1869 sklenoli so postavili, da se je vsa pisana zbirca ali bernja morala v denarjih rešiti. Najbolj veseli pa so bili, ko so l. 1869

in pozneje obveljale nove šolske postave, ki so upliv sv. Cerkve na krščansko odgojo naše mladine mnogo skrčile in otežkočile. Le polagoma so tukaj začeli saj nekoliko odjenjavati, da ni več toliko hudobije videti, kakor prva leta. Neprijazni pa so nemški liberalci sv. Cerkvi še sedaj ravno tako, kakor Slovencem.

(Dalje prih.)

Smešnica 20. Dijak piše s samimi velikimi črkami očetu po denarja. Drug dijak to videč ga vpraša, zakaj same velike črke dela? Prvi odgovori, da bodo oča leži razumeli, ker so gluhi. D. Š.

Razne stvari.

(Slovensko društvo) zboruje gotovo pri sv. Lenartu v Slov. goricah, najbrž na sv. Trojiško nedeljo.

(Najiskrenejšo zahvalo) izrekajo vodstvu Slovenskega društva, g. dr. Vošnjaku in vsem govornikom, dr. Prusu, gostom iz Maribora in Konjic, vsem vrlim županom, kmetom, domoljubom, ki so se tako številno udeležili sijajnega zborovanja pri nas slovenstvu v čast in blagor, hvaležni Slov. bistriški Slovenci.

(Domoljubno vprašanje). Bi li z ozirom na bližnje volitve ne kazalo Slov. društvo zborovati hitrej ko mogoče pri sv. Petru pod sv. gorami, v Žavci itd? Domoljubi na noge!

(Konkurs) napravil je tudi č. g. Paul Hrovat, kaplan v Koprivnici.

(V Oplotnicah) so 1/2 leta volitve vlačili simotamo, da je naposled sam slovenozrec skoz sito pal v občinski odbor. Lažem in obrekovanjem nemčurskim ni bilo konca ne kraja.

(Nemčurska jezja). V Šmarijah je g. Skazov mladi Fridolin iz šole domov si prepeval: „Slovenec sem“. Mastno plačani nemčur pristopi rekoč: „Halt's Maul Bub“ in dalje korakaje zakroli „Wacht am Rhein“. Pri „Zigeunerwirthu“ pa slobodno pazijo, da se zopet ne zgodi, kar se je tam uže enkrat zgodilo.

(Iz Bistrice) se nam piše, da znani pisac Slovence pozdravlja: „dobro jutro, slovenski bik“, zopet znani čuvaj pa: „slovenske svinje, prasice.“ Pri g. Nendelu je Stieger baje 5—6 „faseljnov pira“ kupil, v rotovži pa studeniški Podpečan nemčurjem na ljubo v lastno skledo pljuval. Pri Nendelei so imeli tudi „slamnatega prusaka“, nekde pa grdega psa kinčali s slovenskimi bojami, da bi ga mimo g. Adelsteina gnali, ko bi se upali. Podpečan je podšuntan vlezal pri Adelsteinu in zmes brodil, da so „dače zmiraj večje“. Ko pa je dr. Gregorec povedal, da so ravno Stieger-Naskovi prijatelji znani Sorschagg, Hrastnigg grunte previsoko vccenjevali, da so ravno Schmidererjevi pristaši

deželi Štajerski stroške do 4½ milijona pozvišali in celo za nemški teater v Gradcu 70.000 fl. zapravili, je mož omolkniti.

(Pošte) po nekod „Gospodarja“ silno črtijo, čeravno ta poštino plačuje, kakor drugi in 1100 fl. davka na leto. V Radgoni so mu „Poduk in kratek čas“ iztrgali, ker je tam rečeno, kako je nemški-liberalec Kaisersfeld kot deželni glavar že 84.000 fl. plače iz deželne blagajnice potegnil. To pač liberalce srbi in skrbi, če bi kmetje zvedeli, ker bi potem mestnim zijakom menje verovali.

(Iz Šoštanja) nam pišejo, kako se tam smejiyo temu, zakaj je nekdo z debelimi črkami na hišo namalati dal „Rittouscheck“, misleč, da je to kaj druga, kakor „Ritovšek“. Tamošnja „Liedertafel“ pa veselice prične z „deutsches Lied“ in konča z „das Schuhdrücken“ menda zato, ker dva uda šulvereinskega goldinarja nečeta plačati.

(Šulvereinski glavači) kmete lovijo za Gradec, kder bode binkoštni prazniki velik shod šulvereinerjev. Vsakemu obečajo 2 fl. na roko in prosto vožnjo. Tako hočejo svet še dalje slepariti, da imajo pre uže vse slovenske kmete v svojem prajzovskem koši. Vsakega takega slovenskega „lačenbergerja“, ki gre v Gradec nemčurskih kostij glodat, denemo v črne bukve. Sram jih bodi uže zanaprej!

(Okr. učiteljsko društvo ormoško) naredi na binkoštni torek izlet v Radence (Radain) blizu Radgone ter vabi vse šolske prijatelje k obilni vdeležbi.

(Šulvereinski Moge) pri sv. Lovrenci v puščavi je tudi srenjski pisac v Kumnu, Rotenbergu, Krecenbahu ter lovi podpisov, naj bi slovenske bukvice in slovenske poučevanje od 3. leta naprej celo vrgli tavun iz šole. Ljudjem je pravil: „jelite bi dobro bilo, da bi se nemški bolj učili deca“. Kako bi se pa naj učili, tega pa ni povedal, namreč tako, da se slovenščina čisto spodrine. Se ženskam je dal namesto nenavzočih mož podpisati za „Unterrihtssprache deutsch“. Vuhrečani so svoje slovenske hlače šulvereinu saj prodali za 800 fl. Slov. Bistričani za 2000 fl. Pohorčani pa bi jih naj dali zastonj? Tega ne bodo storili. Treba le, da nemčursko zvijačo zapazijo. Koliko „denarjev je Moge uže dobil od šulvereina?

(Ne v Ameriko) je naslov ličnej knjižici in žalostnej povesti o Slovencih, ki so v Ameriko šli sreče iskat. Dobi se pri pisatelji g. Alešovi v Ljubljani, ključarske ulici za 1 fl. Kdor jo prebere, gotovo ne bo silil v Ameriko. Priporočamo radi ovo knjižico.

(G. Seeder), namestnijski svetovalec je prišel v Slov. Gradec preiskavat razpora mej okrajnim odborom in okrajnim glavarjem zaradi hranilnice. Odbor je zmagal, g. Finetti je vzel na 3 tedne odpust.

(Črešnovski domoljubi) pri Slov. Bistrici naj gredo k županu na tablo gledat, kdaj bodo volitve, sicer bodo sami nemškutarji na tihem volili.

(Prvi majnik) je šmarijska čitalnica koristno in prijetno obhajala. G. Grah od št. Jurija govoril je o hmeljarstvu, g. Jurkovič o sadjerejstvu. Potem je sledila izvrstna zabava s petjem. Navzočih je bilo mnogo kmetov, učiteljev in družba blagih bratov Hrvatov, mej njimi 2 duhovnika; navdušenih govorov ni manjkalo. Zvečer bila je tombola.

(V Monsbergu) želijo Slovenci narodno društvo, čitalnico, bralno ali kmetsko društvo. Naprej, zastava Slave!

(Za ohranitev) celjskega grada so cesar darovali 150 fl.

(Nevarni noži). V Pekrah so mesarskega pomočnika Hauptmana fantje z noži razmesarili, da bo sedaj v javnej bolnišnici bržčas umrl. Čelofigov hlapec pri sv. Marjeti na Dravskem polji pa je tudi z nožem bil od nekega fanta nevarno ranjen.

Loterijne številke:

V Trstu 10. maja 1884:	39, 11, 20, 25, 45
V Linci „ „	28, 6, 15, 66, 57
Prihodnje srečkanje: 24. maja 1884.	

Podučiteljska služba

na četirirazrednici Ptujске okolice (Umgebung Pettan) III. plačilnega razreda je izpraznjena. Prosileci nemškega in slovenskega podučevanja zmožni naj svoje prošje do 10. julija 1884 pri krajnem šolskem svetu Ptujске okolice vložijo.

Okrajni šolski svet v Ptuj,

dne 28. aprila 1884.

2-3

Ponudba.

Kramarija s točenjem žganice na dobrem mestu se takoj dá v najem. Kdor hoče izvedeti več, naj pošlje pismo pod: J. V. 100 poste restante Reifnig-Fresen. Najbolje kaže podjetje za dobrega krojača. (2-2)

Iz genjenega sreča se zahvaljujema oč. duhovščini, učiteljem, šolski mladini in vsem, kateri so najino edino, nepozabljivo hčer

Josefo,

ktera je 5. majnika t. l., previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala, k večnemu počitku spremili.

Treza Strakelj,
mati.

Jože Strakelj,
oče.

Sv. Križ, dne 8. majnika 1884.